

IN MEMORIAM CONF. DR. DAN DUICULESCU

In memoriam Dan Duiculescu, MD, PhD

Pe 14 martie 2014 a trecut în neființă colegul nostru Conf. Dr. Dan Constantin Duiculescu.

Traseul său profesional a început în 1980 la Institutul de Virusologie „Ștefan Nicolau” în cadrul colectivului de hepatite virale, unde a avut șansa să lucreze cu academicianul Nicolae Cajal, pe care l-a considerat întotdeauna mentorul lui și unde s-a format ca cercetător. Din anul 1983 și-a continuat activitatea la Spitalul de Boli Infecțioase și Tropicale „Dr. Victor Babeș”, unde avea să își descopere vocația de clinician, în cadrul colectivului condus de Profesor Dr. Ludovic Păun.

Sfârșitul anilor 1980 a reprezentat un moment de cotitură pentru activitatea sa medicală și științifică, odată cu apariția epidemiei HIV pediatrice în România. A fost un deschizător de drumuri, alături de câțiva colegi, pentru tot ce avea să fie legat de infecția cu HIV din România. A fost unul dintre membrii fondatori ai Centrului de Luptă AntiSIDA și a elaborat fișa de monitorizare a pacientului cu infecție HIV adult și copil, care este folosită și în prezent. De asemenea, a pus la punct o primă bază de date a pacienților cu infecție HIV.

A făcut stagii de pregătire în domeniul HIV în Suedia și SUA, iar în 1993 a publicat în *JAIDS* articolul legat de corelațiile clinice și imunologice ale antigenului p24 HiV-1 decelat din complexe imune la pacienții cu infecție HIV-1, care avea să stea la baza tezei sale de doctorat.

Fiind preocupat în special de epidemia de HIV pediatrică din România, începând cu anul 1995 a

pus bazele primului pavilion de îngrijire a copiilor cu infecție HIV din Spitalul „Dr. Victor Babeș” – „Casa Doru”, pe care l-a condus în calitate de șef de secție până la sfârșitul vieții. În primii ani ai epidemiei de HIV pediatrice, s-a luptat să asigure îngrijiri medicale complexe copiilor cu infecție HIV, într-o perioadă în care medicamentele antiretrovirale nu existau și în care infecția HIV/SIDA era una dintre cele mai stigmatizate boli.

Doctorul Dan Duiculescu a stabilit la „Casa Doru” un model de îngrijire a copilului cu infecție HIV, formând în acest sens un colectiv de medici și asistente medicale pe care le-a instruit personal. Și-a împlinit activitatea de îngrijire a copiilor cu infecție HIV cu cea științifică cu mult profesionalism și abnegație.

În anul 2008 a devenit conferențiar la Catedra de Boli Infecțioase și Epidemiologie a Universității „Titu Maiorescu” și a format generații de medici și asistente medicale.

În ceea ce privește activitatea științifică, a publicat peste 80 de articole în reviste de specialitate și a avut numeroase comunicări la manifestări științifice interne și internaționale, unele distinse cu premii. A fost membru a numeroase societăți și comisii de specialitate.

Doctorul Dan Duiculescu a adus contribuții valoroase și originale legate de complicațiile neurologice asociate infecției HIV. A descris „Encefalita subacută mioclonică rujeoloasă”, ca o complicație clinică particulară a rujeolei la pacienții cu infecție

HIV și a descris pentru prima oară prezența virusului hepatitei B în lichidul cefalorahidian la pacienții cu infecție HIV-1. De asemenea, a descris complicațiile neurologice la copiii și adolescenții cu infecție HIV cu cale de transmitere parenterală din România și, în acest context, a evaluat particularitățile clinice ale leucoencefalopatiei multifocale progresive. A participat în proiecte de cercetare finanțate de Academia Română de Științe Medicale și Ministerul Educației, în calitate de director de program pentru proiectul VIASAN 270/2003 Mol-HIV „Metode de diagnostic molecular ale complicațiilor sistemului nervos central la copiii cu infecție HIV” și în calitate de investigator principal pentru Centrul „Dr. Victor Babeș” în cercetări legate de diagnosticul tuberculozei latente și active.

De asemenea, a participat în calitate de coinvestigator în proiectul de cercetare WRAIR pentru descrierea subtipurilor genetice și rezistenței la antiretrovirale a HIV-1 în România finanțat de Departamentul de Epidemiologie al Cercetării al Statelor Unite ale Americii, ca investigator din partea Spitalului „Dr. Victor Babeș” în proiectul de cercetare „Calitate în serviciile medicale”, finanțat de European Social Fund.

Începând din 2006 a inițiat o colaborare cu HIV Neurobehavioral Research Center San Diego, cu Dr. Cristian Achim și cu Profesor Dr. Igor Grant, directorul acestui institut. Această colaborare a reprezentat recunoașterea internațională a activității sale în domeniul NeuroAIDS. În cadrul acestei co-

laborări a participat ca investigator principal din partea României la 3 proiecte finanțate de Ministerul Sănătății din Statele Unite ale Americii legate de neuropatogenia HIV și efectul diferitelor subtipuri de HIV asupra afectării neurocognitive și asupra creierului în dezvoltare.

În calitate de expert, a făcut parte din grupul de specialiști care au inițiat și coordonat programele naționale de evaluare a aderenței la tratamentul antiretroviral, de evaluare a lipodistrofiei la pacienții cu infecție HIV/SIDA și de screening neurocognitiv la pacienții cu infecție HIV/SIDA.

A fost un vizionar în ceea ce privește asigurarea unui sistem de servicii integrate medico-psiho-sociale pentru pacienții cu infecție HIV și a ținut întotdeauna ca, dincolo de îngrijirile medicale, să se respecte demnitatea umană. Mulți pacienți îi datorează viața și sănătatea.

A format generații de studenți, medici, asistente medicale în spiritul unui înalt nivel științific și al unui act medical de calitate dincolo de limitele specialității de boli infecțioase. Generații de tineri medici îi datorează imens ca și numeroase generații de tineri care supraviețuiesc astăzi grație eforturilor lui.

A fost un medic dedicat pacienților săi, un coleg și un prieten loial, un șef de secție tolerant și cu simțul umorului și, mai presus de orice, un OM minunat.

Odihnească-se în pace!